

◆ Eija Koskimaa sekoaa amfetamiiniin
kympin arvoisesti Legioonateatterin
uudessa huumenäytelmässä

Sivu 24

Huumeopomo iskee. Jokinen (Mika Varttia) tenttaa Leeniä (Leena Silván) Tampereen Legioonateatterin Kuningas Laukkajalka-esityksessä

Hassut ihmiset raskaassa näytelmässä

Tampereen Legioonateatteri teki
tanakan huumenäytelmän

Kun aiheena on huumeet, näytelmään on vaikea saada potkua. Näytelmän huumelassa ei niistä kertomisissa. Tampereelainen Legioonateatteri päätti kuitenkin taas kerran ottaa itsestään mittaa tekemällä draamaa läheisestä aiheesta.

Syntyi näytelmä, joka ei valista, paasaa tai lepertele. **Timo Seppälän** kirjoittama *Kuningas Laukkajalka* on pieni kertomus tästä maailmasta. "Raskas näytelmä, jonka ihmiset ovat naurettavia", kuten tekijä sen hyvin määrittelee.

Legioonateatteri on noussut parin viime vuoden aikana tampereelaisen teatterielämän valopilkkuksi. Ylipistokadun kellarioloissa, Tah-pire-talossa vastapäätä se leppäällä omalla savuttavalla liekillään toivoa kaikille niille, joita teatteri kiinnostaa muunakin kuin pehmeinä penkkeinä ja kuumina lavastuksina. Legioonateatterin teki joista osa on eri tavoin marginaalin ajautuneita nuoria, tekevä teatteria ehkä terapiaksi, mutta yltävät nykyisillä taidoillaan jo huikasteiksi yli ammattilavojen keskivertojoukon.

Timo Seppälä on oivaltanut myös, mikä tyylilaji saa näyttelijät aidoinpina esiin. Se on tragikomedialla. Seppälän kirjoittamat ihmiset ovat päällisin puolin kuin muinaisista *Pultihoviseista* repästyjä, noita pultihovien koossa pitämää gabardiinikesareita tai kynsiään naksuttavia nahkahamepimuja, mutta heillä on silti us-

kottavat tarinansa. Kun näille ihmisille nauraa, huomaa pian nauravanaan ihmisen kärsimyksille.

Seppälän kirjoittama dialogi tekee kunniaa katuslangille ja nistien jorinoille, siis suomalaiselle alakulttuurille matalimmillaan. Näytelmäkirjailija **Martin McDonagh** tekee samaa Irlannin syrjäalueen ihmisille ja täyttää tarinoillaan Euroopan katsomot.

Kuningas Laukkajalka kertoo amfetamiinin käyttäjästä, äidistä ja tyttärestä ja siitä jengistä, joka vauhtiaintena välittää.

Kahdet kasvot

Äiti tulee kolmatta kertaa katkaisusta ja unohtaa lapsensa syntymäpäivät. Sytty riita, jota paikataan kutsumalla tuuletajiksi vanhat kaverit. Kaveritteen mukana tulee ainetta ja sekoilua. Äidin katkaisussa tapama poikaystäväkin osoittautuu täydeksi torveloksi. Kun välittäjäpomo huomaa huumeitaan hujautan, tulee myös murha.

Kerrontaan Seppälä onnistuu ujutamaan myös koukkuun jääneiden muuttuvat persoonallisuudet. **Eija Koskimaa** äiti vaihtaa kasvojaan epävarmasta sohelatajasta kuningattareksi, **Helena Saarinen** tytär herkästä runotytöstä kivikovaksi käyttäjäksi ja itseensä taas uskovaiksi ihmiseksi. Eija Koskimaa on koko esityksen sydän, taidoiltaan ja hengeltään. Ilmaisen skaala kestää joka hetki tarkastelun.

Askelta myöten pitävä on myös **Mika Varttia** kaksoisroolissaan sadisti Jokisena ja lääkärinä. Retkujengistä löytyy monenlaisista iku. **Pirkka Schellhammerin** opiskelijapoika toimii kuin sähköllä käyvä linnunpelätin. **Kari Hovivuoren** Monsteri vakuuttaa pelkällä kropallaan ja **Marko Vartian** poikaystävä Jorma jo olemattomilla rintakarvoillaan.

Hyvin kirjoitettu, hyvin ohjattu, hyvin näytelty. Voiko esitykseltä ry vaatiakaan?

ANNE VÄLJUNORO

5.12. - 98

AAMULEHTI 21

Helsingin Sanomat, perjantaina 29. lokakuuta 1999

KAUPUNKI

Kuningas Laukkajalkaa ei saa päästää valtaan

■ "Sun täytyy päättää yksi asia. Haluatko sä elää vai haluatko sä kuolla."

Karua puhetta, mutta karua on todellisuuskun, josta tampereelaisen Legioonateatterin näytelmä *Kuningas Laukkajalka* kertoo.

Kuningas Laukkajalan toinen nimi on Vauhti - amfetamiini.

Huomenna lauantaana näytelmä nähdään Kanneltalossa. Näytöksiä on vain yksi.

Se kannattaa nähdä vaikka katsominen ei tunnu hyvältä. Legioonalaisten tosi-teatteri järkyttää. Sen rinnalla suurin osa ammattilaisten teatterista tuntuu turhalta kekkuloinnilla.

Laukkajalka voitti kesällä ensimmäisen palkinnon Seinäjoella parhaiden harrastajateattereiden katselmuksessa. Tarinan huumeekoukussa kiemurtelevasta äidistä, **Eija Koskimaa**, ja tyttärestä, **Helena Saarinen**, on kirjoittanut ja ohjannut **Timo Seppälä**.

Näytös hyljentää salin. Katsoja ymmärtää, että legioonalaiset tuntevat todellisuuden, josta kertovat.

Legioonateatterin nimi viittaa Muukalaislegioonaan: sielläkin menneet on unoitettu ja elämässä katsotaan eteenpäin.

Seuraavalla kerralla kun tapaatte jonkun, joka kerskuu nappaamisillaan ja kuinka monta päivää pystyy baalaamaan putkeen muistellaan Laukkajalkaa.

Turha luulla vain kokeilevansa, kuten Laukkajalka paljastaa: "Ihmiset eivät käytä huumeita vaan huumeet käyttävät ihmistä."

KARI TAKALA

■ *Kuningas Laukkajalka*. Legioonateatteri Kanneltalossa (Klanceittine 5, HPPY-luokitus 30-81-48) lauantaana klo 19. Perille pääsee lähinnällä M pääsee ja bussilla 41, 42, 43 ja 43B. Lippu 12-15 ja 12,45-16. Liput 40 ja 30 mk.

Kuningas Laukkajalka, vuoden parasta harrastajateatteria, nähtävillä. Äidin osassa on Eija Koskimaa.